

služby Štěeára N., jednak výkon jeho soukromé praxe zvěrolékařské, neuvážil, resp. nevyšetřoval, zda činnost jeho u obce a jeho soukromá praxe podle konkrétních poměrů mají pro něho ráz povolání, t. j. činnosti, která svými kořeny a výsledky je pro něho také zdrojem jeho výživy a základem jeho existence. Tímto opomenutím zůstala skutková podstata nař. rozhodnutí neúplnou, a ježto neúplnost ta způsobena byla mylným právním názorem, bylo nař. rozhodnutí dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 1408.

Pozemková reforma: Pouhé vyrozumění strany o tom, co má ještě zařídit, aby mohlo býti její žádosti za zrušení trvalého dozoru nad hospodařením vyhověno, či rozhodnutí ve smyslu § 2 zákona o správ. soudě?

(Nález ze dne 8. června 1922 č. 8202.)

V ě c: Albert T.-T., majitel panství L. (adv. Dr. Fr. Navrátil z K. Vinohrad) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (Dr. L. Havelka) stran trvalého dozoru na hospodaření.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Rozhodnutím stpů z — byla zrušena vnucená správa velkostatku L. zavedená výnosem ministerstva zemědělství ze dne — podle zákona ze dne 24. července 1917 č. 307 ř. z. a ponechán na velkostatku trvalý dozor. Správě velkostatku bylo uloženo, aby přikročila ihned k odstranění závad při revisi shledaných, a to závad v hospodářství rybníčním a vad krytím zámku, úředního domu a jízďárny, jakož aby do sklizně 1920 ukončila stavbu vyhořelé stodoly v D. Ú.

Žádost, aby tento trvalý dozor na panství L. byl zrušen, protože závady svého času shledané byly odstraněny, vyřídil stpů tím, že nař. rozhodnutím st-li oznámil, že žádosti za zrušení trvalého dozoru event. za změnu v osobě dozorce prozatím nelze vyhověti, ježto za účelem uvedení hospodářství na velkostatku do řádného stavu bude ještě nutno vypracovati zařizovací plán lesního hospodářství. Až úkol tento bude proveden, podrobí stpů návrh na zrušení trvalého dozoru nové úvaze.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Především musil se nss zabývatí námitkami nepřipustnosti stížnosti, které vznesl žal. úřad v odvodním spise.

V tom směru namítá žal. úřad, 1. že nař. rozhodnutí není rozhodnutím po rozumu § 2 zák. o ss, nýbrž pouhým vyrozuměním strany o tom, co má ještě zařídit, aby návrhu na zrušení trvalého dozoru mohlo býti vyhověno, 2. že — — —

Námítky tyto neshledal nss důvodnými.

Dle § 18 zák. ze dne 12. února 1920 č. 118 sb. z. a n. má úřad zrušiti úřední správu, jestliže činností její bylo dosaženo účelu sledovaného jejím uvalením, nebo jestliže odpadl důvod její. Tohoto předpisu nutno obdobně užití i na trvalý dozor, kteráž instituce jako minus jest v úřední správě obsažena. Tento předpis zákona poskytuje straně zřejmě právo domáhati se zrušení trvalého dozoru, když nastanou podmínky pro to v zákoně uvedené. Když pak nař. rozhodnutí odepřelo zrušiti trvalý dozor — lho-

stejno, zda prozatím či bez tohoto obmezení — učinilo tím výrok zasahující do sféry práva strany svrchu zmíněného, ve kterém spatřovati dlužno rozhodnutí a nikoliv pouhé vyrozumění strany o tom, co má zaříditi, aby její žádosti mohlo býti vyhověno. Tvrdí-li strana, že jí tímto výrokem bylo ublíženo na jejích právech, jsou tu všechny podmínky § 2 zák. o ss pro judikující zákrok nss-u.

Jest tedy stížnost přípustna a dlužno o ní uvažovati věcně.

Nař. rozhodnutí odpírajíc zrušiti trvalý dozor, zakládá se na dvojitým skutkovém předpokladu: a) že hospodářství na velkostatku není v řádném stavu, b) že chybí zařizovací plán lesního hospodářství, aby se mohlo hospodářství to shledati řádným.

Nss ponechal zcela mimo své uvažování, zdali v daném případě jest požadavkem řádného hospodaření, aby tu byl požadovaný plán, protože shledal, že skutkový předpoklad nař. rozhodnutí v obou výše naznačených směrech jest v odporu se spisy

Ve spisech administrativních nekonstatoval nikde úřad, že hospodaření na velkostatku st-lovu není řádné a které určité zjevy by tento nedostatek dokazovaly. Také znalecký nálezn a posudek nic podobného neobsahuje, ano posudek jejich vyzněl v přímý opak toho. Znalci také neshledali, že by v hospodářství chyběl zařizovací plán lesního hospodářství, nýbrž mluví jen o tom, že bude zapotřebí speciálních mýtních plánů a konečně znalci se ani nevyslovili, že by těchto mýtních plánů bylo zapotřebí k uvedení hospodářství do řádného stavu.

Vzhledem k těmto rozporům mezi obsahem administrativních spisů a skutkovým předpokladem nař. rozhodnutí nezbylo nss-u, nežli nař. rozhodnutí zrušiti po rozumu odst. 2. § 6 zák. o ss.

Č. 1409.

Pozemková reforma: * Když státní poz. úřad schválí prodej zabraného velkostatku přes to, že prodej ten soudem v zájmu soukromé strany byl zakázán — nelze v tom seznati nezákonnost.

(Nález ze dne 9. června 1922 č. 8112.)

Věc: Akciová společnost Spojené továrny na papír a ultramarin v P. (adv. Dr. G. Haas z Prahy) proti Státnímu pozemkovému úřadu v Praze (Dr. Erben — za zúčastněnou stranu Dra J. T. H. adv. Dr. B. Knöpfelmacher z Litoměřic) stran prodeje velkostatku V. Z.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 1. července 1920 opověděla st-lka u stpů — předkládajíc opis dodací smlouvy uzavřené s Františkem T.-H., bývalým vlastníkem velkostatku V. Z. ddto. Podmoklí 9. ledna 1913 — své smluvní právo na odebírání dříví k výrobě papíru v továrně ve F. z lesů zabraného velkostatku V. Z. a žádala, aby stpů pro případ, že by v tržové smlouvě, kterou prý nynější vlastník velkostatku toho J. T. H. chce velkostatek ten prodati jisté velkodřevařské firmě, nebylo ustanovení o tom, že firma ta přejímá povinnosti z dodací smlouvy ddto. Podmoklí 9. ledna 1913, smlouvě té odepřel schválení.